

La tribuna

El que no han fet, es farà la propera legislatura?

El persistent discurs de les astúcies i de la improvisació del Govern que lidera Toni Martí

JAUME
Bartumeu

Ara fa divuit dies, en l'edició del dimecres 8 de novembre del 2017, EL PERIÒDIC em publicava una tribuna en la qual preguntava si «tot es farà la propera legislatura?» Em diuen que la meua tribuna va provocar indignacions a membres destacats del cor nacional dels estómacs agraiats de DA, però el propi cap de Govern ha donat una resposta afirmativa a la meua pregunta: vol escurçar un any la legislatura convocant eleccions anticipades.

S'albira doncs un nou escenari en el curt i mitjà termini. La legislatura es veurà escurçada en un any amb la qual cosa tots els grans i bonics projectes passaran al nou programa electoral de DA. Però aquesta perspectiva em porta a una nova pregunta: per què vol Toni Martí marxar un any abans del termini previst d'aquesta legislatura?

Doncs perquè la seva única preocupació és aconseguir mantenir DA al capdamunt de les institucions i ha arribat a la conclusió que més li val estalviar al seu partit el desgast, que a ben segur, els comportarà l'any 2018.

Els sis anys de governs presidits per Toni Martí han portat desgavell legislatiu i desorientació. Hi ha al país una gran preocupació pel futur. Un futur que malgrat dues majories absolutes consecutives al Consell General no han estat capaços de preparar. Ni tan sols l'han sabut dibuixar. Perquè una cosa és tenir visió de futur –no en tenen– i una altra, ben distinta, viure fantasiosament en el futur. I de fantasia sí que n'han tingut aquests anys.

De tanta comunicació cloroform que han distribuït han acabat empassant-se ells mateixos la seva propaganda. Que venti o que ploqui repeteixen incansablement les mateixes lletanies, fins a la caricatura.

Tanta que ara són al bell mig de

MARICEL BLANCH

titud perdona vides fou la resposta del ministre de Turisme *outlet* a una pregunta de Víctor Naudi, portaveu d'SDP al Consell General, el dia 22 de novembre.

S'ha improvisat i s'improvisa sense ordre ni concert. Les repetides modificacions que promou el ministeri de Finances a lleis acabades d'aprovar demostren el desori en el que han instal·lat l'administració. I aquest desgavell ha acabat per fer fugir els inversors estrangers que volien venir a promoure inversions productives.

D'altra banda l'embranchament amb Europa mitjançant una negociació cabdal, que nosaltres havíem demanat l'any 2010, s'ha convertit en una rendició sense condicions on Brussel·les marca la pauta i dicta els continguts.

El discurs de les astúcies i de la improvisació de Toni Martí ens ha portat fa uns dies la proposta de fer seure l'oposició a la taula de negociació de l'acord d'associació amb la Unió Europea. Una proposta cínica quan aquell que la formula ha anunciat –pocs dies abans– a la ràdio pública la fi anticipada de la legislatura.

Una proposta que es també contradictòria amb l'actuació duta a terme en els darrers dos anys durant els quals, contravenint el convingut en el pacte signat pel cap de Govern amb els portaveus parlamentaris del PS i d'SDP, ni s'ha compartit els elements bàsics de la negociació abans de pujar a Brussel·les ni s'han posat damunt de taula els documents de base de la negociació.

Ara, quan ja veu a venir que s'acosta la tronada, sembla que vol reparar la responsabilitat, que constitucionalment només correspon al Govern, de la negociació amb la Unió Europea. Aixoplugar-se en una hipotètica presència dels representants dels grups parlamentaris a la taula de Brussel·les no li permetrà defugir la seva responsabilitat. Seure a taula uns convidats de pedra no podrà dissimular que el Govern amaga al Consell General i al país els documents de la negociació amb la Unió Europea. ≡

President de Socialdemocràcia i Progrés (SDP)

territori desconegut, com en una travessa del desert. El camí està ple d'obstacles i de paranys pel país. I aquest govern que s'autodefinia com el dels «millors» s'ha anat afirmant com el govern que Andorra no es mereix. Els seus dos mandats han estat una gran decepció en l'àmbit econòmic i també, especialment, en les relacions econòmiques exteriors.

Les polítiques que s'han seguit aquests sis anys i mig no han fet més que agreujar problemes d'encaix econòmic i de cohesió social. Periòdicament s'ha menystingut el dret

Aquest govern que s'autodefinia com el dels «millors» s'ha anat afirmant com el govern que Andorra no es mereix

com a garantia d'equitat. I massa sovint ha faltat respecte als punts de vista dels adversaris. La fatxenderia i el menysteniment a l'oposició han estat al centre de l'acció del govern de DA. Les declaracions, orals i escrites dels ministres, del cap de Govern i dels tertulians agraiats permetrien

editar una antologia. Declaracions que acostumen a fonamentar-se, a més, no en la realitat sinó en la ignorància o en la manipulació d'alguna situació aïllada treta de context.

Els polítics responsables saben que mai s'ha de menysprear l'adversari. Un nou exemple d'aquesta ac-